

[Arne Melchior]

te her er en styring, som går meget for vidt, som indebærer betydelige faremomenter for det samfund, vi har bygget op. Og dette er altså en yderligere grund til, at CD ved tredje behandling vil stemme imod dette forslag.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre kan, som det fremgår af tillægsbetænkningen, stemme for lovforslaget i dets nuværende udformning. Jeg skal i øvrigt ikke gå ind på en stor og principiel ideologisk diskussion om dette lovforslag. Det synes jeg i og for sig vi har haft i rigeligt mål. Der er hidtil ikke kommet noget særligt nyt til i den debat.

Jeg skal derimod gøre nogle enkelte bemærkninger vedrørende nogle specielle områder. Vi har allerede redegjort for, hvorfor vi mener, at aldersgrænsen 18–25 år er den rigtige. Herom kan jeg så blot henvise til, hvad vi sagde under andenbehandlingen. Vi er klar over, at socialdemokratiet og SF har en anden holdning til det, og den diskussion synes jeg også vi nogenlunde har gjort færdig.

Jeg skal i øvrigt heller ikke blande mig i de forskellige bidrag, der har været til fortolkningen af det næste stykke, nemlig det, der hedder: Den øvre grænse kan fraviges, når arbejdet gør det nødvendigt. Jeg skal henholde mig til de ord, der dels er indeholdt i lovteksten, dels står i betænkningen, nemlig at lovgivningen gælder for de 18–25-årige, men at arbejdet kan gøre det nødvendigt at fravige denne aldersgrænse. Det er klart, at så må man finde en eller anden måde i praksis at administrere tingene på, og vi er naturligvis overbevist om, at arbejdsministeren vil gøre det, sådan at det er i overensstemmelse med loven. Jeg ser ingen grund til på nuværende tidspunkt at sige, at det tror vi ikke han ikke vil. Vi tror, han vil følge loven, sådan som den nu bliver udformet, men det er da klart, at vi vil følge udviklingen ligesom andre partier. Det ville i øvrigt være mærkeligt, hvis vi ikke gjorde det.

Spørgsmålet om lovteksten og bemærkningerne var specielt hr. Arne Melchior inde på. Jeg skal ikke kunne sige, om dette kunne have været udformet på en anden måde, men efter at betænkningen var afgivet, og efter at der var rejst tvivl om, hvordan denne aldersgrænse kunne fortolkes – vi har hele tiden

ment, at det ikke var tanken, at man, når man var 25 år, skulle forlade ordningen; det er klart fremgået af alt, hvad vi har sagt – indhentede vi et responsum både hos arbejdsministeriet og justitsministeriet. Det er muligt, hr. Arne Melchior ikke har set dette responsum, siden han på nuværende tidspunkt overhovedet kan rejste tvivl om det. Af det responsum, der er et notat på nogle sider, fremgår det klart, hvordan lovteksten skal forstås, idet der står, at de, der kan ansættes – og det er kodeordet i det her – skal være under 25 år. Det betyder samtidig, at man kan forlænge perioden, fordi det drejer sig om ansættelsestidspunktet. Det, vi henholder os til med denne lovtekst, er det responsum, vi har fået fra arbejdsministeriet og justitsministeriet om det her. De har altså ment, at det ville være direkte forkert at have andet end de 25 år, fordi der klart i teksten står: »Den, der ansættes«.

Jeg skal i øvrigt ikke gå ind på det her. Jeg er i hvert fald glad for hr. Arne Melchior's tilsagn om, at han ikke vil skabe splid om den sag, fordi den skulle være klar, og enhver har kendt det. Der ligger nu nogle bidrag om fortolkningen, og dem må vi henholde os til.

Nogle har været inde på spørgsmålet om de varige og de ordinære arbejdspladser. Ja men det er jo tanken med det, at man skal prøve på en ny måde at skabe nogle varige arbejdspladser. Det er også tanken, at disse arbejdspladser selvfølgelig ikke skal blive ved at have tilskud, men de skal have tilskud til en start, idet de, hvis de ikke fik sådan et tilbud, ikke ville kunne komme i gang. Ved at der kommer dette statstilskud, vil der være mulighed for at sætte aktiviteter i gang, der ellers ikke ville kunne komme i gang. Så må det vise sig, om de kan bære. Kan de ikke bære, kan de naturligvis ikke fortsætte i tid og evighed.

Waldorff (VS):

Jeg vil gerne starte med at tage fat i fru Grethe Fenger Møllers bemærkning, hvor hun siger, at de konservative ikke er enige i den fortolkning af reglerne om aflønning af de unge, som er givet i tillægsbetænkningen. Jeg vil godt starte med at bede arbejdsministeren bekræfte, at her er ikke tale om en fortolkning. Det er et spørgsmål til arbejds-